

круши и румени ябълки; ето ви неговитѣ напети кюстендилки. Съ право може да се каже, че кюстендилският пейзажъ роди Майстора. А съ още по-голъмо основание може да се твърди, че Майсторътъ изнесе на показъ дивната красота на Кюстендилско поле, на кюстендилската ностия и на кюстендилскитѣ плодове. И може би да нѣмаме другъ случай, въ който така силно да е подчертано влиянието на пейзажа върху художника, какъвто виждаме между Кюстендилското поле и Майстора.

А красотата на полето като че ли още по-силно, по-настойчиво изтъква грозотата на планинскитѣ първази, които му служатъ за рамка. Това сж повечето

Вл. Димитровъ-Майстора — Мома.

обезлесени, плешиви и неприветливи ридища. Дивна картина въ изпочупена и ръждива рамка. А планинитѣ биха били сжщо безкрайно красиви, ако сѣкирата не бѣ помела тѣхнитѣ гори. Следъ опустошителната сѣкира вървятъ пороищата, които обезобразяватъ планинитѣ, както проказата и сипаницата — красивото лице.

Но отъ изкореняването на растителната покривка не е пострадала само красотата. Заедно съ нея сж застрашени поминъкътъ и животътъ на полското и планинско население. Бездъждието и пороищата вървятъ по петитѣ на обезлесяването. Намаляватъ водитѣ въ